

Legszebb élményem Erdélyből

Múlt héten Erdélyben voltunk osztálykiránduláson, és rengeteg szép helyen jártunk, de számomra a legemlékezetesebb élmény a Székelyjő-vízesésnél volt. Ez a hely csodálatos, gyönyörű zöld az erdő, nagyon friss a levegő és a vízesés hangja is különleges.

Ahogy odaértünk, már messziről hallottuk a lezúduló víz zúgását, és egyre izgatottabbak lettünk, nagyon vártuk, hogy megláthassuk a vízesést.

A vízesésnél nemcsak nézelődtünk, hanem bementünk a vízbe is. Bár a víz nagyon hideg volt, ez senkit nem zavart – sőt, ettől lett még emlékezetesebb az élmény. Mindenki vidám volt, és nagyon jól érezte magát ebben a különleges környezetben.

A nap meglepetése az volt, hogy találkoztunk egy kutyával, aki csatlakozott hozzánk a vízeséshez vezető úton. Nem félt tőlünk, és úgy tűnt, mintha ismerne minket. Végig kísért minket a vízeséshez, és amikor elindultunk visszafelé, akkor is jött velünk. Már ez önmagában is nagyon kedves volt, de a legmeglepőbb az volt amikor a visszafelé vezető úton előre sietett és mikor már azt hittük volna, hogy otthagyt minket akkor megjelent a kölykeivel, akik közül csak volt olyan bátor, hogy odajött hozzánk és engedte magát megsimogatni. Ez az egész élmény – a vízesés szépsége, a hideg vízben való fürdés, az együtt töltött idő az osztálytársaimmal, és a kutya, aki úgy viselkedett, mintha a csapatunkhoz tartozna – mind hozzájárult ahhoz, hogy számomra ez legyen a kirándulás legszebb és legemlékezetesebb pillanata.

Biztos vagyok benne, hogy még sokáig emlékezni fogok erre a napra, és remélem, egyszer még visszatérhetek ide.

